

جلسه بن دوم، جلسه ای برای تصمیم‌گیری در باره

آینده جنگ اشغالگرانه علیه مردمان ما

متجاوزین امپریالیسم امریکا، انگلیس و متحدین شان جلسه بن را ده سال قبل از امروز، در اواخر سال ۲۰۰۱ م برای تنظیم نقشه آینده جنگ آغاز شده شان علیه مردمان ما و شکل دهی رژیم دست‌نشانده افغانستان تشکیل دادند. امپریالیست‌ها مشتکی از خائنین ملی را در این جلسه به زیر بال و پر شان گرد آوردند تا ارکان رژیم دست‌نشانده افغانستان را شکل دهند.

امپریالیست‌ها سازمان ملل متحد را مثل آله در این جلسه مورد استفاده قرار دادند تا بهانه ای برای جنگ امپریالیستی زیر نام "جنگ علیه تروریسم" روکش قانونی و بین‌المللی فراهم نمایند. طبق برنامه رسمی و تعیین شده در جلسه بن، باید نقشه جنگ اشغالگرانه، پروسه سه ساله را در بر می‌گرفت. اما عملاً چنین نشد و روند این تجاوز به درازا کشید و بعید بود که درازا هم نکشد. ظاهراً جنگ برنامه ریزی شده اشغالگران، یک دهه به درازا کشیده است و نظر به ادعای رسمی امپریالیست‌ها، آنها این جنگ را تا پایان سال ۲۰۱۴ م ادامه خواهند داد.

در واقع مقاومت طی سه سال اول اشغال کشور مان، چندان سر بلند نکرد و آنها باید نظر به توافق جلسه بن، به حضور شان در افغانستان پایان می‌دادند. پس از سه سال تعیین شده، حضور آنها در افغانستان نه تنها ادامه نیافته است بلکه عملاً آشکار گردیده است که آنها قصد دارند سالیان طولانی در این کشور بپایند و از طریق حفظ موقعیت جیواستراتژیک و جیوپلیتیک شان تمام منطقه را ترصد و کنترل کنند.

اینک باری دیگر فرصتی فرارسیده است تا امپریالیست‌های اشغالگر و خون‌آشام در شهر بن آلمان گرد هم آیند و پیرامون نقشه شوم شان در باره جنگی که در افغانستان آغاز کرده اند، تصمیم جدی بگیرند و نیز ادامه آنرا دو باره تنظیم می‌کنند، باز هم این بار می‌خواهند تداوم جنگ را علیه مردمان ما با مهر و تایید از طرف نوکران و حلقه بگوشان ملی و بین‌المللی شان مجدداً اخذ کنند و آنرا رسمیت بخشند.

اما این نقشه صرفاً در بر گیرنده سه سال آینده نیست بلکه نقشه ای دو مرحله‌یی سیزده ساله است. مرحله اول از حال تا اواخر سال ۲۰۱۴ را و مرحله دوم از اواخر سال ۲۰۱۴ تا اواخر سال ۲۰۲۴ را در بر می‌گیرد. در مرحله اول قوت‌های متحدین امریکا و بخشی از قوای خود امریکا از افغانستان بیرون می‌روند، معاهدات استراتژیک، نظامی، سیاسی و اقتصادی میان آنها و رژیم دست‌نشانده شان رسمیت می‌یابد تا امپریالیست‌ها بتوانند به اشغالگری‌ها، تجاوزات و مداخلات نظامی شان در کشور ما ادامه دهند.

اکنون دیگر مسلماً آشکار گردیده است که امپریالیست‌های امریکایی قصد دارند که ده‌ها هزار نفر از عساکر اشغالگر شان را بعد از سال ۲۰۱۴ در چندین پایگاه استراتژیک و نظامی خود در افغانستان نگه دارند.

معاهده استراتژیک ده ساله و قابل‌تمدید که قرار است میان دولت امریکا و رژیم پوشالی کرزی قبل و یا بعد از جلسه بن دوم به امضا برسد، چارچوبی به اصطلاح قانونی برای حضور قوای امریکایی و تایید موجودیت پایگاه‌های نظامی آنها را به طور دراز مدت در افغانستان فراهم می‌کند.

جلسه بن دوم زمینه و توجیه به اصطلاح قانونی را در باره ادامه تجاوزات و مداخلات نظامی متحدین امپریالیسم امریکا در قبال مردم کشور ما در چارچوب معاهدات استراتژیک با رژیم پوشالی تصویب می‌کند. بدیهی است که طبق معاهده مذکور امپریالیست‌های انگلیسی، آلمانی، فرانسوی، استرالیایی و غیره هر کدام جداگانه و اتحادیه اروپا بطور کلی می‌توانند که به تجاوزات و مداخلات نظامی شان در افغانستان و سرکوب مردم ما و منطقه ادامه دهند.

بر علاوه در این اواخر، توافقنامه استراتژیک میان سران دولت ارتجاعی و توسعه طلب هند و رژیم دست‌نشانده کابل به امضا رسید. یکی از خصلت‌های ویژه توافقنامه‌های استراتژیک میان رژیم کرزی و قدرت‌های امپریالیستی و ارتجاع خارجی، بیان صفتندی‌هایی جدید قدرت‌های منطقه‌یی است که منافع خاص آنها را انعکاس می‌دهد.

هند و پاکستان از زمان "کسب استقلال" آنها از امپراتوری انگلیس در سال ۱۹۴۷ م که کمتر از ۶۵ سال از عمر آنها می‌گذرد، سه بار با هم جنگیده‌اند. در نتیجه این جنگ‌ها پاکستان شرقی سابق از پیکر پاکستان غربی جدا شد و به کشوری جداگانه از پاکستان فعلی یعنی به عنوان کشور مستقل بنگله دیش کنونی عرض اندام کرد.

بر علاوه میان هند و پاکستان در کشمیر حالت جنگی برقرار مانده است و آتش بس که میان نیروهای هندی و پاکستانی وجود دارد، بطور مسلسل و مداوم توسط هر دو طرف نقض می‌گردد که در این راستا توده‌های بیچاره ناآگاهانه قربانی منافع طبقاتی رژیم‌های ارتجاعی منطقه می‌گردند. در چنین جوی خفقان آور، امضای توافقنامه استراتژیک میان دولت هند و رژیم دست‌نشانده افغانستان، جزء از صفتندی‌های مشترک میان دولت هند و رژیم پوشالی علیه پاکستان تلقی می‌گردد که جهت‌گیری مشخص آن پیش از پیش هویدا است.

از زمان تشکیل پاکستان تا به حال و بویژه در اثر منازعه بر سر خط دیورند، مناسبات میان دولت مرکزی افغانستان و پاکستان مداوماً متشنج بوده است که در نتیجه این تضاد، بر عکس نوعی از مناسبات حسنه میان دولت مرکزی افغانستان و هند برقرار بوده است که اخیراً مسنولان دولت‌های نامبرده توانستند برای اولین بار، این مناسبات حسنه را تا سطح امضای توافقنامه استراتژیک بین دو کشور ارتقا دهند.

به هر حال، ایجاد چنین وضعی که یک منبع مهم در ایجاد تشدید تشنج و درگیری منطقه‌یی در آینده است، آتش افروخته شده را در منطقه به شدت دامن خواهد زد. از جانب دیگر ابقای دراز مدت پایگاه‌های نظامی و استراتژیک امریکا در افغانستان، نه تنها برای سایر قدرت‌های منطقه‌یی و جهانی بلکه برای همسایه‌های همجوار ما یعنی ایران، چین و روسیه و مردمان منطقه نیز به شدت مایه تشویش و نگرانیست.

بدین سان ادامه جنگ‌های امپریالیسم امریکا و متحدین شان علیه کشور و مردمان ما و هم موضوع مرکزی ابقای دراز مدت پایگاه‌های نظامی و استراتژیک امریکا در کشور ما به طور آشکار ثابت و روشن ساخته است که:

امپریالیست های امریکایی و متحدین شان برای جنگ علیه تروریسم، ایجاد دموکراسی، تامین حقوق بشر و حقوق زنان و تامین حقوق ملیت های تحت ستم، تامین صلح در منطقه، رشد و توسعه اقتصادی- فرهنگی و اجتماعی در افغانستان نیامده اند.

آنها در اصل دنبال منافع استراتژیک و سیاسی، اقتصادی، طبقاتی و جهانی خود شانند که با تامین منافع خاص امپریالیستی خود، ملت ما و منطقه را غارت می کنند. بنا بر این باید توده ها بدانند که آنها به این آسانی و به این زودی قصد ندارند که دست از سر مردمان ما بر دارند. باید بدانیم که پوز نیروهای متجاوز و اشغالگر خونخوار را فقط با زور توده ها و جنگ مردمی، می توان به خاک مالید و از افغانستان و منطقه بیرون راند.

معاهده استراتژیک میان دولت امریکا و رژیم پوشالی گرچه ظاهرا تا آخر سال ۲۰۲۴ اعتبار دارد ولی به یقین می توان گفت که آنرا تا ده سال دیگر یعنی تا آخر سال ۲۰۳۴ تمدید خواهند کرد. از این رو این معاهده قابل تمدید است، آن هم نه یکبار بلکه به دفعات متعدد.

در نتیجه، جلسه بن دوم، جلسه ای در راستای تطبیق و اجرای همین نقشه های شوم و پلید امپریالیست امریکایی و متحدین اروپایی و غیر اروپایی شان است. به همین جهت این جلسه را جلسه ای برای جنگ اشغالگرانه، تجاوزگرانه و مداخله گرانه از طرف امپریالیست ها علیه مردمان کشور ما و سایر ملل در منطقه می دانیم و تدویر آن را به شدت تقبیح می کنیم.

حزب کمونیست (مانونیست) افغانستان که مبارزات تدارکی را برای برپایی و پیشبرد جنگ مقاومت ملی مردمی و انقلابی علیه اشغالگران و حاکمیت پوشالی پیش می برد، قویا باور دارد که ادامه حضور امپریالیست اشغالگر امریکایی در افغانستان بعد از سال ۲۰۱۴، نه تنها باعث تشدید فشار های جنگی بر مردمان ما می شود، بلکه تشنجات منطقه یی را نیز بیش از پیش دامن می زند.

به همین جهت ابقای دراز مدت پایگاه های نظامی و استراتژیک امریکا در افغانستان، نه تنها باعث تضعیف مقاومت علیه آنها و رژیم نخواهد شد، بلکه پایه های اجتماعی مقاومت را بیش از پیش گسترش می دهد. همچنان ادامه تشنج آفرینی اشغالگران امریکایی در افغانستان و منطقه، مخالفت علیه آنها را در سطح کل منطقه بیشتر گسترش می بخشد.

در شرایطی که از یکجانب کل نظام جهانی امپریالیستی و بطور خاص امپریالیسم امریکا را بحران اقتصادی عمیق فرا گرفته است و مبارزات توده یی در کشور های امپریالیستی روبه گسترش است و از طرف دیگر تشنجات فساد و گندیدگی رژیم دست نشانده کابل اساسا غیرقابل التیام است. باور قطعی داریم که امپریالیست های امریکایی و خائنین ملی دست نشانده شان در تقابل با یک مقاومت ملی فراگیر و گسترده، بر محور مقاومت مسلحانه، به سختی شکست می خورند.

ما بر پایه همین باور، مبارزات تدارکی را برای برپایی و پیشبرد جنگ مقاومت ملی مردمی و انقلابی شدت بخشیده ایم و تلاش خواهیم کرد تا هر چه زود تر از مرحله تدارک جنگ به مرحله آغاز جنگ عبور کنیم. درین راستا تمامی نیروها و شخصیت های ملی و مترقی، دموکرات و انقلابی را به هماهنگی و همکاری به آغاز مبارزات انقلابی فرا می خوانیم.

تصمیم گیری امپریالیست ها برای جنگ آینده و اشغالگرانه شان علیه مردمان ما محکوم به شکست است!

به پیش در راه برپایی و پیشبرد جنگ مقاومت ملی مردمی و انقلابی!

هوادارن، حزب کمونیست (مانونیست) افغانستان - اروپا

(1 دسامبر ۲۰۱۱)